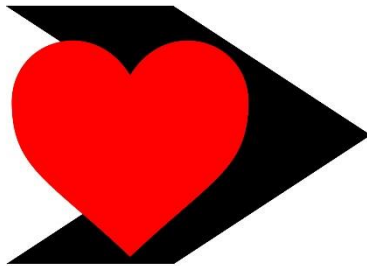


MISJONARZE KLARETYNI

UKOCHANE ZGROMADZENIE

ZAKORZENIENI W CHRYSZTUSIE, ODWAŻNI W MISJI



ADHORTACJA XXVI KAPITUŁY GENERALNEJ

RZYM – 2021

Adhortacja XXVI Kapituły Generalnej Zgromadzenia Misjonarzy Synów Niepokalanego Serca Maryi (Misjonarze Klaretyni), która miała miejsce w Nemi (Włochy), od 15 sierpnia do 11 września 2021.

(Por. *Annales Congregationis*, vol. 75, fasc. 3, Septembri – Decembri, 2021)

Tłumaczenie: Łukasz Przybyło CMF

Korekta: Małgorzata Budzińska

Ukochane Zgromadzenie,
bądź zakorzenione w Chrystusie i odważne w misji!

SKRÓTY

AUT	<i>Autobiografia św. Antoniego Marii Klareta</i>
CC	<i>Konstytucje</i>
CESC	Centrum Duchowości Klaretyńskiej w Vic
EG	Adhortacja apostolska <i>Evangelii gaudium</i> (2013)
LS	Encyklika <i>Laudato si'</i> (2015)
MS	<i>Missionari Sumus</i> (2015, XXV Kapituła Generalna)
GPF	<i>Generalny Plan Formacji</i> (2020)
VD	Adhortacja apostolska <i>Verbum Domini</i> (2010)

I. KONTYNUATORZY „WIELKIEGO DZIEŁA”

*Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą,
sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi (Łk 24,15).*

*Chcąc złączyć ze sobą ludzi w tym dziele zbawienia,
przywołał do siebie tych, których chciał i ustanowił Dwunastu,
aby Mu towarzyszyli i wysłał ich na głoszenie nauki
(Konstytucje, n. 3).*

1. „Querida Congregación”, czyli: Ukochane Zgromadzenie¹, bądź zakorzenione w Chrystusie i odważne w misji!
2. *Dziś rozpoczyna się wielkie dzieło* – to słowa naszego Ojca Założyciela sprzed 172 lat. Zaskoczony wówczas o. Vilaró odpowiedział: *Jak może być wielkie, skoro jesteśmy tak młodzi i jest nas tak niewiele?* Podczas XXVI Kapituły Generalnej stwierdziliśmy, że marzenie o. Klareta jest wciąż żywe w nas² i w naszej charyzmatycznej rodzinie. Jesteśmy zgromadzeniem „dla całego świata”, wielokulturowym, obecnym na pięciu kontynentach oraz na tak zwanym „cyfrowym kontynencie”.

¹ „Querida Congregación” to wyrażenie użyte przez błogosławionego Faustino Péreza, w imieniu jego towarzyszy z Seminarium w Barbastro, w znanym liście pożegnalnym do Zgromadzenia, z dnia 13 sierpnia 1936. Słów tych użył. José Xifré w tekście, który napisał do odczytania na jego pogrzebie, znanym jako „**Ostatnie pożegnanie**”: *Moje ukochane Zgromadzenie: kochałem cię jak umiałem, aż do końca...* (Cervera, listopad 1899). Ojciec Założyciel również użył bardzo podobnego wyrażenia w liście z 20 sierpnia 1861 do Przełożonego Generalnego Zgromadzenia.

² W dniu zakończenia Kapituły Generalnej Zgromadzenie liczyło ponad 3000 misjonarzy klaretynów, w 69 krajach.

3. Nasza XXVI Kapituła Generalna odbyła się w Centrum *Ad Gentes* w Nemi (Włochy) od 15 sierpnia do 11 września 2021 roku. Dziękujemy Bogu, ponieważ pośród wielu ograniczeń nałożonych z powodu Covid-19, On sam nas prowadził, abyśmy mogli ją przeżyć w klimacie braterstwa i rozeznania. Wpatrując się w ikonę uczniów zmierzających do Emaus, staraliśmy się rozświetlić mroki tego dramatycznego momentu historii ludzkości. Podobnie jak uczniowie, doświadczaliśmy obecności Jezusa w trakcie drogi dialogu, słuchania i misjonarskiego entuzjazmu. W komunii z wszystkimi cierpiącymi z powodu pandemii, pragniemy z tego kryzysu uczynić okazję do jeszcze głębszego przeżywania naszego powołania poprzez zakorzenienie w Chrystusie i odwagę w misji.

4. XXVI Kapituła Generalna była owocem procesu rozpoczętego w styczniu 2020 roku, na spotkaniu Przełożonych Wyższych z Zarządem Generalnym w Talagante (Chile) i kontynuowanego na czterech poziomach konwersacji (lokalnym, strefowym, prowincjalnym³ i kontynentalnym), który był przeprowadzony w całym Zgromadzeniu jako przygotowanie do Kapituły. Obok „chwastów”, osłabiających nasze życie misjonarskie, odkryliśmy „ziarna życia”, które Duch Święty rozsiewa w świecie i które pomagają nam z nadzieją patrzeć w przyszłość. Zarówno hasło („**Zakorzeniemi i odważni**”) jak i trojaki nastawienie (synodalne, narratywne i doceniające) towarzyszyły nam w całej drodze.

5. Adhortacja ta ma na celu przekazanie Zgromadzeniu tego, co odkryliśmy, o czym marzyliśmy, co zaplanowaliśmy i do czego zobowiązaliśmy się na kolejne sześćościecie 2021–2027.

1. KONWERSACJE W CELU PRZEMIANY

6. „Konwersacje w drodze” (418 konwersacji): na poziomie lokalnym (252), strefowym (131), prowincjalnym (30) i kontynentalnym (5), były przygotowaniem do Kapituły. W nieprzewidywalnych ramach pandemii

³ Do tego poziomu wliczają się również Delegatury.

Covid-19 rozmawialiśmy z innymi osobami z naszej społeczności i środowisk duszpasterskich (Rodzina Klaretyńska, osoby konsekrowane, świeccy, osoby innych wyznań, religii i przekonań).

7. Dzieliliśmy się w nich:

- a. historiami, **które dały nam życie** w ostatnich latach i są prawdziwą „teologią narratywną” naszej tożsamości charyzmatycznej;
- b. komentarzami do **tego, co nas osłabia** – rozumiane jako „choroby” lub znaki ostrzegawcze (chwasty), **tego co nas wzywa** (wyzwania) i **tego, co nam daje życie** (ziarna);
- c. dialogiem o tym, **co nas zachęca do marzeń** – począwszy od marzeń o Zgromadzeniu – naszej przyszłości i adwentu, który przygotowuje nam Duch Święty.

8. Wspólnota kapitulna – pobudzona przez Ducha Zmartwychwstałego Pana i Słowo Boże – przeszła drogę „piątej konwersacji”⁴ i była kontynuowała podczas „szóstej konwersacji” z Kościołem powszechnym w osobie Papieża Franciszka. Podobnie jak uczniowie z Emaus, doświadczyliśmy pobudzającej i przemieniającej mocy naszych konwersacji w drodze⁵.

9. W postawie rozeznania – w świetle Słowa Bożego i na modlitwie – dokonaliśmy podsumowania trzech procesów przemiany, które zaproponowała nam XXV Kapituła Generalna.

- a. **Wyznajemy** nasze słabości i choroby lub „chwasty” i prosimy naszego Boga i Ojca o wybaczenie za nie i uzdrowienie⁶.
- b. **Ogłaszamy** z wdzięcznością „obfitość Jego łaski” (Rz 5, 20) względem naszego Zgromadzenia, której doświadczyliśmy w naszej drodze i w rozwijających się „ziarnach życia”.

⁴ Por. *Konwersacje w drodze. Vademecum do „piątej konwersacji”* – Rzym - 2020, n. 8 (dalej: *Konwersacje*).

⁵ Por. tamże, n. 4.

⁶ Por. tamże, nn. 40–51. Podczas rekolekcji na rozpoczęcie Kapituły Generalnej, o. Generał w imieniu całego Zgromadzenia prosił o wybaczenie.

- c. **Dostrzegamy** w Duchu marzenie Boga i o. Klareta wobec naszego Zgromadzenia.
- d. **Pragniemy** przełożyć marzenie na plany i zobowiązania, które w roku 2027 – zgodnie z naszym charyzmatem – urzeczywistnią hasło „**Zakorzeni w Chrystusie i odważni w misji**”.

2. „ZIARNA ŻYCIA” W PROCESACH PRZEMIANY

10. Nasze przedkapitulne i kapitulne konwersacje pozwoliły nam dostrzec znaki życia, dzięki Duchowi naszego Ojca i naszej Matki oraz różnym źródłom, w świetle których byliśmy prowadzeni.

- a. **Słowo Boże** każdego dnia coraz bardziej nas rozpala. Poczyniliśmy postępy w duszpasterstwie biblijnym. Czytamy dzisiaj Słowo Boże w nowym kluczu badań biblijnych i teologicznych – Słowa głoszzonego w Duchu i w kontekście codziennego życia, szczególnie ludzi najuboższych, uciśnionych i zrozpaczonych. Słowo Boże zdaje się brzmieć jak współczesna, potężna energia przemieniająca i świadcząca o prawdzie.
- b. **Pontyfikat Papieża Franciszka:** Zgromadzenie z entuzjazmem przyjęło jego aktualne i nowatorskie nauczanie⁷.
- c. **Przełożęństwo w Zgromadzeniu:** listy Ojca Generała⁸ oraz wskazówki i zachęty konsultorów prowadziły nas i towarzyszyły

⁷ Wśród wielu jego gestów, wypowiedzi i przesłań, w tym sześcioleciu możemy wskazać: encyklikę *Fratelli tutti* (2020); adhortacje *Amoris laetitia* (2016), *Gaudete et exultate* (2018), *Christus vivit* (2019), *Querida Amazonia* (2020) i konstytucję apostolską *Veritatis gaudium* (2017).

⁸ *Powołani do promieniowania radością Ewangelii w dzisiejszym świecie* (2016); *Misjonarze aż do końca* (2017); *Mój duch jest dla całego świata. Powołani i posłani jako misjonarze w interkulturowym świecie* (2019); *List ogłaszający XXVI Kapitułę Generalną* (2020); *Caritas Christi urget nos. Wierność charyzmatowi naszego Założyciela dzisiaj* (2020); *List zwołujący XXVI Kapitułę Generalną* (2021).

w trzech procesach przemiany, wyznaczonych przez poprzednią Kapitułę Generalną.

d. Niektóre inicjatywy zgromadzeniowe: centra formacji teologicznej, biblijne, duszpasterskiej i pedagogicznej dla ewangelizatorów; spotkania animacyjne i formacyjne; zajęcia duszpasterskie dla dzieci, młodzieży i dorosłych, itp.

e. Nieprzewidywalna pandemia Covid-19 była dla nas zaskoczeniem. Cierpieliśmy z całą ludzkością. Byliśmy sparaliżowani i zmuszeni do rezygnacji z wielu działań, zmiany planów i odkrywania nowych form odporności i twórczości, posług misjonarskich i życia wspólnotowego. Pandemia zdemaskowała fałszywe zabezpieczenia, skłaniając nas do skupienia się na tym, co najważniejsze. Uświadomiła nam też istnienie wielu innych „wirusów”, zagrażających ludzkości. Wyrządziła wiele szkód, a jednocześnie obudziła w wielu ludziach to, co najlepsze. Nawet nasza Kapituła Generalna była uważna na oznaki pandemii, wyczulona na możliwe zagrożenia i otwarta na nowe możliwości z nią związane.

PIERWSZY PROCES: „ZGROMADZENIE WYCHODZĄCE”

„Ziarna życia”

Peryferia, miejsca dialogu i duszpasterstwo biblijne (MS 42–45, 67)

11. Nasze Zgromadzenie zostało zmobilizowane przez wezwanie do opuszczenia stref komfortu i osiedlenia się na peryferiach i w nowych miejscach prorockiego dialogu. Poczulo się wezwane, by dotrzeć do młodych ludzi, nie czekając, aż oni przyjdą do nas. Wezwania te rozbrzmiewały intensywnie na licznych spotkaniach, które odbywały się we wszystkich Organizmach Większych i Konferencjach.

a. Wiele naszych wspólnot i instytucji włączyło się w wyjście na różnego rodzaju peryferia (ekumeniczne, intelektualne, duchowe, edukacyjne, pracy i współpracy, itp.).

b. Coraz więcej misjonarzy, wspólnot i Organizmów Większych umieszcza Słowo Boże w centrum swojej pracy i poświęca się posłudze biblijnej. Coraz liczniejsze są grupy i inicjatywy słuchania i pogłębiania Słowa Bożego. Począwszy od formacji początkowej, życie duchowe wielu osób i wspólnot jest coraz bardziej inspirowane Słowem Bożym, które jest przyjmowane, kontemplowane i praktykowane.

Pomnażanie ewangelizatorów w służbie życiu (MS 67, 2.3)

12. Wzrastające przekonanie, że „misja pochodzi od Boga”, pozwoliło nam dzielić się wielką różnorodnością posług:

a. inicjatywy pomnażania liderów ewangelizacyjnych w kluczu synodalnym i dbania o ich formację z perspektywy klaretyńskiej: w ośrodkach edukacyjnych, uczelniach wyższych, parafiach, projektach społecznych, ośrodkach duchowości, mediach komunikacyjnych;

b. we współpracy z tymi, którzy dążą do przemiany świata i są otwarci na wszystkich w prorockim dialogu (MS 53 n., 58 n.), coraz bardziej angażujemy się w obronę i troskę o życie i stworzenie, w towarzyszenie rodzinom, w obronę kultur i ludów tubylczych;

c. podczas ostatniego sześciolecia, a szczególnie pandemii, podjęliśmy się wielu działań w solidarności z potrzebującymi, np. w miejscach, w których przez zmiany klimatyczne ludność została najbardziej dotknięta, wyszkoliliśmy grupy prewencyjne do działań w sytuacjach katastrof naturalnych oraz przygotowujące ludzi do sprostania takim sytuacjom.

Misja współdzielona (MS 53–57)

13. W różnych rejonach i strefach geograficznych coraz powszechniejsza staje się misja współdzielona z innymi członkami Rodziny Klaretyńskiej. Jest też wiele osób, które nie utożsamiając się z żadną gałęzią naszej Rodziny, czują się mocno związane z duchem o. Klareta.

- a. Niektóre Organizmy Większe posiadają specjalne ośrodki formacji teologicznej, biblijnej, duszpasterskiej i pedagogicznej ewangelizatorów (głównie świeckich), zakonników, katechetów i duchownych, liderów grup i ruchów oraz animatorów małych wspólnot chrześcijańskich.
- b. Organizowane były kursy, programy, spotkania online w różnych obszarach (Duszpasterstwo Młodzieży i Powołań, Solidarność i Misja; Duszpasterstwo biblijne, itp.).
- c. Większość Prowincji i Delegatur prowadziła spotkania formacyjne i programy (warsztaty, kursy, seminaria, itp.) w celu poznania i pogłębienia ostatnich dokumentów kościelnych i zgromadzeniowych, jak również na aktualne tematy z różnych dziedzin.
- d. Wzrosła liczba przeszkolonych osób, które uczestniczą w rozważaniach i decyzjach grup i rad lokalnych i prowincjalnych. Zanika problem klerykalizmu. Stwierdzamy więcej zaangażowania w misjach i ich działaniach oraz większe bogactwo charyzmatów i perspektyw.

Służba życiu konsekrowanemu (MS 67.3)

14. Zgodnie z propozycjami XXV Kapituły Generalnej (MS 67.3) wzmocniliśmy naszą wieloletnią tradycję służby życiu konsekrowanemu, wyrażoną na różne sposoby (nauczanie i poszukiwania teologiczne, towarzyszenie, czasopisma i publikacje, animacja w Kościołach lokalnych, itp.). Oświeceni i zachęceni przez konstytucję apostołską *Veritatis gaudium*, rozpoczęliśmy proces połączenia naszych sześciu Instytutów Życia Konsekrowanego na całym świecie.

Komunikacja (MS 67.7)

15. Pragnienie głoszenia Ewangelii za pomocą mediów komunikacji, od zawsze obecne w Zgromadzeniu, dziś stało się szczególnie intensywne. Klaretyni zaangażowani w to dzieło czynią wysiłki, dzielić się materiałami i koordynować projekty.

16. Cieszy nas fakt większej koordynacji i współpracy między klaretyńskimi wydawnictwami i wysiłek podjęty przez Zarząd Generalny, aby Zgromadzenie miało osoby i grupy przygotowane do posługi na tym polu.

Ewangelizacja młodych (MS 68)

17. Wyszliśmy również na spotkanie z młodymi, aby iść z nimi i ułatwiać im słuchanie wołania Jezusa. Zachęcił nas do tego w szczególnie sposób Synod poświęcony młodym, wierze i rozeznawaniu powołania oraz posynodalna adhortacja *Christus vivit*.

18. Ustanowienie Prefektury Duszpasterstwa Młodzieży i Powołań pomogło i wsparło projekty w przygotowaniu osób do ewangelizacji młodych i intensywnych działań w Kościele w tym zakresie.

19. Wzmocniliśmy refleksje i działania wspólne z Rodziną Klaretyńską. Pięknym owocem tej współpracy jest sieć młodzieżowa *Claret Way*.

20. W wielu miejscach zacieśniliśmy relację między duszpasterstwem dzieci i młodzieży a zaangażowaniem na rzecz świata bardziej braterskiego, sprawiedliwego, wspierającego i pełnego szacunku wobec stworzenia, a także podjęliśmy kroki w celu promowania nowej kultury powołaniowej. Należy dalej podtrzymywać takie działania.

Wyzwania

21. Podsumowując **wychodzenie Zgromadzenia**, stwierdzamy, że:

- a. mamy tendencję do instalowania się, oporu wobec zmian i poszukiwania nowych działań ewangelizacyjnych, dlatego też wszelkie zmiany powinny zaczynać się od każdego z nas;
- b. musimy wciąż przypominać sobie, że sprawy dotyczące Solidarności i Misji mają wiele wspólnego z naszym życiem i misją;
- c. naszą misyjną odwagę powstrzymują apatia i obojętność, dlatego musimy przechodzić drogi do Emaus (Łk 24,13–35) i Jerycha (Łk 10, 25–37), aby wzrastać w radości i współczuciu;

d. niestety, wciąż mocne jest wśród nas przekonanie „bo zawsze tak było”, które powstrzymuje proces synodalności⁹, misji współdzielonej i zmian, których wymaga nasza wierność.

DRUGI PROCES: „WSPÓLNOTA ŚWIADKÓW I POSŁAŃCÓW”

22. Jak w każdym procesie, również w tym odkrywamy na naszej drodze blaski i cienie.

„Ziarna życia”

Wspólnota misjonarska

23. Projekt *Wspólnota klaretyńska, dom i szkoła komunii* – będący odpowiedzią na prośbę XXV Kapituły Generalnej (por. MS 70.5) – dał już pierwsze owoce i może być wielkim źródłem przemiany.

a. Stwierdzamy coraz większą różnorodność kulturową członków naszych wspólnot. Jest to dar, który wymaga odpowiedniego przygotowania, aby go przyjąć. Zauważamy wiele ewangelicznych i misjonarskich owoców tej różnorodności, choć nie brakuje trudności i rozbieżności, co z kolei jest okazją do wzrostu w gościnności, dyspozycyjności i komunii. Zachęteni przez Zarząd Generalny, dziękujemy za programy i wysiłki wszystkich (osób i Organizmów Większych, które wysyłają i przyjmują), aby ułatwić przyjęcie, integrację i spotkanie. Jednakże wciąż potrzebny jest proces zmiany naszych postaw.

b. Niektóre wydarzenia ostatnich lat, jak 150 rocznica śmierci o. Klareta i naszego przybycia do Ameryki, beatyfikacja 109 Misjonarzy, otwarcie na nowe wyzwania ewangelizacyjne i publikacja *Roku Klaretyńskiego (Año Claretiano)* pomogły w rozpaleniu tożsamości klaretyńskiej i umacnianiu życia wspólnotowego.

⁹ Por. Międzynarodowa Komisja Teologiczna. *Synodalność w życiu i misji Kościoła*, Watykan, 2018.

- c. W czasie pandemii zauważaliśmy wiele znaków braterstwa, troski i wzajemnej służby, ubogacających wspólnotę misjonarską. Zarząd Generalny dał wspaniały przykład próby życia tym, do czego zapraszał innych, starając się pracować zespołowo i synodalnie.
- d. Dojrzeliliśmy w odpowiedzialności i przejrzystości ekonomicznej.
- e. Wsparci nauczaniem Kościoła, jesteśmy bardziej świadomi wartości i świętości życia ludzkiego oraz potrzeby większej ochrony nieletnich i bezbronnych dorosłych.

Postługa zarządu

24. Wielu współbraci na różnych poziomach (lokalnym, prowincjalnym, generalnym) odpowiedzialnie uczestniczy w posłudze zarządu w Zgromadzeniu.

- a. Doceniamy oddanie Zarządu Generalnego i jego współpracowników, ich talenty i bliskość. Dziękujemy Bogu za ich ofiarność i wysiłek w towarzyszeniu osobom, wspieraniu twórczości, którą Duch Święty ożywiał w różnych miejscach oraz w rozeznawaniu i działaniu *zgodnie z Bożym zamysłem* (MS 72).
- b. W ciągu ostatnich sześciu lat podjęliśmy wysiłek znalezienia i wybrania nowych sposobów przeprowadzania kapituł i asamblei (MS 72.3). Poświęciliśmy szczególną uwagę rozeznawaniu podczas procesu wyborów. Położyliśmy większy akcent na działanie Konferencji międzyprovincialnych i wzmocniliśmy współpracę między Organizmami Większymi.
- c. W tym sześcioleciu Zgromadzenie przeprowadziło procesy reorganizacji i konsolidacji (MS 72.4). Pomimo trudności kilka procesów doprowadziło do powstania nowych Prowincji i Delegatur. Reorganizacja, zawsze mająca na celu podniesienie jakości życia i służby misyjnej, jest istotna dla naszego powołania i powinniśmy usprawnić ten proces tam, gdzie następuje zbyt wolno. Z radością widzimy również, że w wielu miejscach i na poziomie Generalnym umocniły się relacje z innymi gałęziami Rodziny Klaretyńskiej.

Styl życia i zarządzanie dobrami

25. Zgromadzenie podjęło wielki wysiłek, aby osiągnąć wcześniej wyznaczone cele: zwiększenie dzielenia się dobrami, solidarność i bycie wyrazem Kościoła ubogiego, który ewangelizuje ubogich (MS 71).

a. Większa część Zgromadzenia żyje w skromnych warunkach, a jej styl życia odpowiada naszym Konstytucjom.

b. W znaczący sposób wzrosła komunikacja dóbr między Organizmami Większymi, wykazując jednocześnie wzrost hojności i przejrzyści.

c. Na poziomie generalnym i prowincjalnym poczyniono wysiłki, aby poprawić programy formacyjne dla wszystkich klaretynów, a szczególnie ekonomów, w zakresie ekonomii i administracji.

d. Wiele Organizmów Większych podejmuje działania w celu roztropnego zarządzania ekonomią i usprawnienia jej nadzoru.

e. Zgromadzenie czyni wielki wysiłek, aby zatroszczyć się o współbraci starszych i schorowanych oraz o misjonarzy w formacji początkowej.

Wyzwania

26. Wiele osób i wspólnot ubolewa nad tym jak często przedkładamy sprawy osobiste i wygodnictwo ponad projekty wspólnotowe lub na rzecz innych. Nie przychodzi nam łatwo dzielenie się naszymi talentami i środkami oraz praca w grupie. Natomiast nasze niewierności i odejścia ze Zgromadzenia są zaproszeniem, abyśmy poważniej żyli Konstytucjami, troszczyli się o siebie nawzajem i wzmacniali życie wspólnotowe.

27. Odkrywamy wśród nas brak potrzeby rozeznania i dyspozycyjności do służenia misji tam, gdzie jest ona najbardziej potrzebna.

28. Aby pełnić posługę przełożenia zgodnie z Bożym zamysłem (MS 72), należy wzmocnić formację przełożonych (lokalnych i prowincjalnych) oraz ich Rad i Zarządów.

29. Nie zapominając o znacznym postępie w dojrzewaniu do bardziej ewangelicznego prowadzenia naszej ekonomii, zauważamy, że:

- a. sytuacja setek milionów ludzi domaga się radykalnych zmian w naszym stylu życia i głębokiego poczucia solidarności;
- b. niewystarczającą okazała się odpowiedź na propozycje Zarządu Generalnego odnośnie do polepszenia naszej formacji w zakresie ekonomii i administracji;
- c. konieczne jest, aby wszystkie Organizmy Większe poważnie przyjrzały się swojej przyszłości, zaplanowały ją i wzrastały w odpowiedzialności, uczciwości, przejrzystości i profesjonalizmie;
- d. niektóre wspólnoty, Prowincje i Delegatury niewystarczająco podejmują rewizję swojego stylu życia i okresowe sprawdzenie swoich budżetów;
- e. należy podjąć działania, aby wszyscy misjonarze odpowiednio dbali o swoje zdrowie i otrzymywali niezbędną pomoc w ich chorobach i starości.

TRZECI PROCES: „ADORUJĄCY BOGA W DUCHU”

30. Nasza XXV Kapituła Generalna zaznaczyła, że trzeci proces przemiany ma szczególne odniesienie maryjne (por. MS 73). Maryja swoim życiem ogłasza pierwszeństwo Boga i ukazuje nam jak adorować Go w duchu i prawdzie. Uczy nas słuchania Słowa, strzeżenia go w sercu, upodabniania się do Jezusa i posyła nas na misję, abyśmy czynili to, co On nam powie. Zgromadzenie czuje się głęboko zakorzenione w duchowości Serca Maryi i bardzo wdzięczne za obecność Maryi w naszym życiu i misji.

„Ziarna życia”

W drodze duchowej

31. Zawsze można żyć bardziej autentycznie i otwarcie na Ducha, ale trzeba przyznać, że w ostatnich latach z radością kroczyliśmy na drodze Pana i staraliśmy się głosić naszym życiem i misją pierwszeństwo Boga (MS 74).

- a. Cieszymy się, że Zgromadzenie wzrasta w integralnym, ale nie uproszczonym życiu duchowym oraz w jego relacji do stworzenia, troski o sprawiedliwość i misję w jej rzeczywistych warunkach.
- b. W wielu osobach i wspólnotach widoczny jest wysiłek włożony w pogłębienie duchowości adoracji, choć wyraża się to przede wszystkim jako adoracja eucharystyczna.
- c. Propozycja Zarządu Generalnego w formie publikacji Roku Klaretynskiego (*Año Claretiano*) jest dużą pomocą również dla ubogacenia wielu świeckich i osób związanych z naszą misją. To samo trzeba powiedzieć o licznych inicjatywach na rzecz wzrostu życia duchowego (wiele z nich związanych ze Słowem Bożym), wspieranych na poziomie Generalnym i przez Organizmy Większe lub pod patronatem Centrum Duchowości Klaretynskiej w Vic i grupę Fragua. Zbliżenie obu zespołów i zwiększenie ich współpracy zapowiadają pozytywne doświadczenia w przyszłości.
- d. Dziękujemy za dary, których udziela nam Duch Święty, kiedy aktywnie uczestniczymy w duchowej drodze wielu wspólnot chrześcijańskich i grup (również innych wierzeń i religii), z którymi dzielimy życie oraz za ubogacający nas wkład pobożności ludowej. Na całym świecie odbywają się niezliczone tego typu inicjatywy. „Kontynent cyfrowy”, mający swoje zagrożenia, również otworzył wiele możliwości w tej dziedzinie.

W formacji stałej

32. Nasze powołanie do życia misjonarskiego wymaga coraz większej identyfikacji z Jezusem Chrystusem i nieustannego wzrostu, tak jak pragnął tego nasz Ojciec Założyciel. Tę świadomość widać w starannym procesie opracowywania *Generalnego Planu Formacji*, opublikowanego w 2020 roku.

33. W odniesieniu do formacji początkowej *Plan* zawiera ważne wymiary dla naszego życia misjonarskiego: słuchanie, przyjmowanie i głoszenie Słowa; troska o sferę uczuciowo-seksualną; sprawy związane z Solidarnością i Misją; dyspozycyjność dla misji powszechnej Zgromadzenia; postawy ułatwiające spotkanie z innymi kulturami; przygotowanie do apostołatu w mediach i na „kontynencie cyfrowym”.

34. Dziękujemy Bogu za formatorów i członków wspólnot formacyjnych Zgromadzenia, stale i hojnie oddających się tej posłudze, a także Organizmom Większym, które ją ułatwiają.

35. Szkoła Serca Maryi proponowała cenne pomoce, również w czasie pandemii; podobnie nasze Prowincje, Delegatury i Konferencje.

36. Nasze wyższe uczelnie i instytuty życia konsekrowanego oraz ich publikacje są w tej dziedzinie cenną inicjatywą dla Kościoła.

37. W ostatnich latach Zgromadzenie poczyniło duży wysiłek w celu koordynacji formacji specjalistycznej misjonarzy, zgodnie ze znakami czasów.

Wyzwania

38. Wygodnictwo, indywidualizm, obojętność i bałwochwalstwo wciąż są pokusami, które nas mocno dręczą i którym ulegamy.

39. Musimy nadal pogłębiać nasze głębokie doświadczenia spotkania z Panem w modlitwie osobistej i wspólnotowej. Głębokie przeżywanie Eucharystii i działania, do których zachęcają nasze *Konstytucje*, ukazują nam ich owocną aktualność.

40. Uczestnictwo w niektórych intensywnych wydarzeniach, jak na przykład *Kuźnia (Fragua)*, wciąż jest jednostkowe. Musimy stworzyć kulturę duchowej odnowy, która pomoże nam wykorzystać te doświadczenia jako narzędzia wzrostu w naszej podróży misyjnej.

41. Musimy zwracać większą uwagę nie tylko na treść, ale także na procesy, aby formacja początkowa była naprawdę wszechstronna i przemieniająca i by dbano w niej o harmonię umysłu, serca i woli. Priorytetem pozostaje przygotowywanie i doksztalcanie formatorów do towarzyszenia tym procesom.

42. W wielu częściach Zgromadzenia wciąż nie ma świadomości, że formacja stała jest normalnym i koniecznym wymogiem naszego życia misyjnego.

II. WSPÓŁPRACUJEMY Z BOGIEM: MARZENIA, PLANY, ZOBOWIĄZANIA

Mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» (Łk 24, 32).

Celem naszego Zgromadzenia jest poszukiwanie we wszystkim chwały Boga, dążenie do uświęcenia swoich członków i do zbawienia ludzi na całym świecie, zgodnie z naszym misjonarskim charyzmatem w Kościele (CC, 2).

1. MARZENIA ZGROMADZENIA

43. Zgromadzenie założone przez o. Klareta u swych początków było wielkim marzeniem misjonarskim pośród wielu ograniczeń. Ta mała grupka z pokoju w Vic jest dzisiaj wielokulturowym Zgromadzeniem, powołanym, aby urzeczywistnić marzenie o. Klareta. Zebrani na Kapitule Generalnej i prowadzeni przez tego samego Ducha, który poruszył św. Antoniego i jego pierwszych towarzyszy oraz zachęceni hasłem „zakorzenieni i odważni”:

*Marzymy o Zgromadzeniu pielgrzymującym,
zakorzenionym w wierze w Jezusa Chrystusa i duchowości klaretyńskiej.*

*Marzymy z o. Klaretem o Zgromadzeniu, które jak Maryja,
zachowuje w sercu, wypełnia i głosi Słowo Boże.*

*Marzymy o Zgromadzeniu misjonarzy, dzielących się życiem,
różnorodnością i dochodami we wspólnocie,
nastawionej na misje i postugi powierzone nam przez Boga.
Zachęcamy się i towarzyszymy sobie jak bracia,
słuchając siebie nawzajem, bez odrzucania kogokolwiek.*

*Marzymy o Zgromadzeniu odważnym i wychodzącym,
które posłane przez Ducha Bożego (por. Łk 4, 18; Dz 8, 28.39),
idzie na peryferia i do młodych, by towarzyszyć im
i pomagać w odpowiedzi na Boże powołanie.*

*Marzymy o Zgromadzeniu, które każdą postugę duszpasterską
rozpoczyna i łączy z fundamentem biblijnym (por. VD, 73),
ewangelizuje wszystkimi środkami w misji współdzielonej,
w dialogu międzyreligijnym
i roztropnie korzysta z różnych mediów komunikacji.*

*Marzymy o Zgromadzeniu otwartym na powszechne braterstwo
(Fratelli tutti), sprawiedliwość, pokój, troskę o wspólny dom (Laudato si').
W duchu synodalności współpracujemy z ludźmi różnych kultur,
grup etnicznych i religii, aby przemieniać świat
zgodnie z Bożym zamysłem (por. CC 46).*

*Marzymy o Zgromadzeniu przygotowanym,
aby odpowiedzieć na nowe wyzwania
poprzez integralny i ciągły proces formacyjny,
otwarty na misję powszechną,
zgodnie z duchem i charyzmatem naszego Ojca Założyciela.*

2. MARZENIA, PLANY I ZOBOWIĄZANIA

Marzenie i plan 1

44. *Marzymy o Zgromadzeniu pielgrzymującym, zakorzenionym w wierze w Jezusa Chrystusa i duchowości klaretyńskiej.*

45. W roku 2027:

- a. wzmocniliśmy naszą wiarę w Jezusa Chrystusa i rozwinęliśmy umiejętność rozeznawania, a przez to lepiej pielgrzymujemy duchowo z Ludem Bożym i trwamy w Bożej obecności;
- b. żyjemy w Kościele coraz bardziej synodalnym, w którym jasno widać naszą tożsamość klaretyńską jako synów Niepokalanego Serca Maryi, pogłębiając naszą duchowość w świetle Konstytucji, wsparci wieloma materiałami przygotowanymi przez Zgromadzenie;
- c. ukochani i powołani przez Boga w naszej kruchości, dzięki łasce wzrastamy w integralności życia, w otwartości, zrozumieniu i miłości, a potrzebując przemiany, pomagamy sobie nawzajem w życiu otwartym na Słowo Boże oraz codziennie w piękny sposób sprawujemy Eucharystię i poświęcamy czas na adorację;
- d. wzrastamy w duchu misyjnym i międzykulturowym braterstwie, jest nas więcej i jesteśmy obecni w nowych miejscach; charakteryzuje nas oddanie Bogu i ludziom. Wierni otrzymanej misji nie przywiązujemy się do żadnej instytucji, posługi, sposobu myślenia czy tradycji, która uniemożliwia nam odważne odpowiadanie na pilne potrzeby Kościoła i świata.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

46. Głębiej poznawać Jezusa Chrystusa, aby się z Nim utożsamić, poprzez studia, modlitwę, dzielenie się Słowem, sprawując Eucharystię, adorując Jego Obecność eucharystyczną, znajdując Jego obecność w innych i w stworzeniu oraz oddając się misji bez strachu przed ryzykiem.

47. Pogłębiać pobożność względem Serca Maryi poprzez wyznawanie Boga, rewolucję czułości (por. EG 88, 288), nadzieję narodów i marzenie o nowym świecie oraz twórczo kontynuować tradycyjną pobożność.

48. Pić ze źródła naszej duchowości klaretyńskiej u jej korzeni oraz aktualizować postać o. Klareta i jego marzenie, aby Bóg był znany, kochany, aby Mu służyło i chwalono, a jednocześnie ponownie rozważyć sens i aktualne znaczenie miejsc klaretyńskich i Centrów CESC i Kuźnia (Fragua) jako przestrzeni inspiracji i odnowy.

49. Jako pielgrzymi zatrzymywać się w szczególnych chwilach naszego życia – *quinquenio*, w średnim wieku, w podeszłym wieku itd. – (por. GPF 509), uczestnicząc w inicjatywach oferowanych przez Zgromadzenie, dla osobistej oceny, bliższego kontaktu z Bogiem i Jego Słowem oraz nowym projektem, który ożywi nasze misyjne powołanie i zapał.

50. Przewycięzać nasze słabości i konflikty, żyjąc odważną duchowością, którą proponuje *definicja misjonarza* (CC 9); korzystać z odpowiednich procesów uzdrawiania, odnowy, a przede wszystkim okazać współczucie cierpieniu innych i pozwolić, aby ono nas dotknęło.

Marzenie i plan 2

51. *Marzymy z o. Klaretem o Zgromadzeniu, które za przykładem Maryi przechowuje w sercu, wypełnia i głosi Słowo Boże.*

52. W roku 2027:

a. biorąc przykład ze świadectwa życia naszego Założyciela i Męczenników, rozumiemy, że Słowo Boże, którego jesteśmy słuchaczami i sługami (por. CC 34, 46), jest światłem i siłą napędową naszego życia misyjnego;

b. za przykładem naszej Matki, jako synowie Jej Serca, przyjmujemy Słowo Boże, rozważamy je i wprowadzamy w życie, pozwalając, aby nas przemieniało;

c. nasze wspólnoty wraz z ludem Bożym dzielą się Słowem i w Jego świetle rozeznają wolę Boga względem naszego życia i misji;

d. jesteśmy misjonarzami, którzy głoszą Ewangelię w sposób kompetentny, aktualny i twórczy, zgodnie z kontekstem czasu i miejsca, w którym żyjemy.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

53. Poświęcać codziennie czas na przyjęcie do serca Słowa Bożego, zgodnie z rytmem Roku Liturgicznego i głosić je chętnie w naszych posługach duszpasterskich.

54. Organizować i wspierać inicjatywy kościelne, takie jak Niedziela Słowa Bożego oraz Tydzień i Miesiąc Biblijny oraz będziemy praktykować *lectio divina* osobiście, wspólnotowo i z Ludem Bożym.

55. Traktować bardzo poważnie przygotowanie i głoszenie homilii, zgodnie z wytycznymi adhortacji *Evangelii gaudium* (por. EG 135–159).

Marzenie i plan 3

56. *Marzymy o Zgromadzeniu misjonarzy, dzielących się życiem, różnorodnością i dochodami we wspólnotcie, nastawionej na misje i posługi powierzone nam przez Boga. Zachęcamy się i towarzyszymy sobie jak bracia, słuchając siebie nawzajem, bez odrzucania kogokolwiek.*

57. W roku 2027:

a. weszliśmy na drogę jedności międzykulturowej i międzypokoleniowej, umocniliśmy kulturę otwartości na różnorodność, a także gościnność, wzajemną troskę i szacunek oraz wkład w dobro wspólne;

b. wszelką postugę władzy w naszych wspólnotach sprawuje się w sposób synodalny, tzn. zachęca się do współodpowiedzialności, pracy w grupie, szacunku i harmonii pośród różnorodności;

c. nasze wspólnoty są miejscami życia: dom, rodzina, warsztat, miejsce rozeznania, „ul” (por. Aut 608). Obecność Jezusa sprawia, że nasze rozmowy są sensowne, empatyczne i przemieniające (por. Łk

24, 13–35; Mt 18, 20); towarzyszymy sobie nawzajem w naszych słabych i mocnych stronach, udaje nam się pogodzić w naszych konfliktach i bardziej dbamy o integralne zdrowie każdego Klaretyna;

d. czujemy się braćmi we wspólnym domu, dzielimy się jednym sercem i jedną duszą (por. Dz 2, 42; J 17, 21–22), naszymi zdolnościami, talentami, pomysłami i zasobami, uczestnicząc w misji Boga, a nasze wspólnoty żyją solidarnie i surowo (por. Dir 63), dzieląc się swoimi dobrami hojnie i w poczuciu jedności, zarządzając nimi z odpowiedzialnością, uczciwością i przejrzyistością.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

58. Sprawować posługę władzy w formie synodalnej, odpowiedzialnie i otwarcie na wszystkich poziomach (zgromadzeniowym, prowincjalnym i lokalnym), położyć szczególny nacisk na formację i towarzyszenie przełożonym lokalnym i zarządom prowincjalnym, korzystając z dostępnych środków i technologii.

59. Umacniać w Zgromadzeniu Organizmy Większe i wspólnoty lokalne, w oparciu o ewangeliczne ubóstwo, uczciwość, przejrzyistość i współodpowiedzialność w zarządzaniu i korzystaniu z dóbr oraz zwiększać komunikację dóbr.

60. Promować i umacniać – już od formacji początkowej – szkolenie odpowiednio uzdolnionych osób do przyjęcia odpowiedzialności za ekonomię, administrację i zarządzanie projektami, również apostołskimi.

61. Tworzyć i wspierać wspólnoty wielopokoleniowe i międzykulturowe – zakorzenione w miejscu posłania – tworząc miejsca do wspólnego życia, dobrych relacji i życia braterskiego, doceniając i akceptując wyjątkowość każdej osoby, a także uczestniczyć w kursach międzykulturowości.

62. Odnawiać nasze projekty wspólnotowe w postawie rozeznania woli Bożej, kładąc nacisk na słuchanie Jego Słowa, wspólnotowe pojednanie, troskę o każdego członka wspólnoty, planowanie duszpasterskie i wspólną rekreację oraz kontynuować nasze konwersacje w drodze, świadomi, że Pan Bóg nam towarzyszy i sprawia, że przynoszą one owoce.

Marzenie i plan 4

63. *Marzymy o Zgromadzeniu odważnym i wychodzącym, które posłane przez Ducha Bożego (por. Łk 4, 18; Dz 8, 28.39), idzie na peryferia i do młodych, by towarzyszyć im i pomagać w odpowiedzi na Boże powołanie.*

64. W roku 2027:

- a. znajdujemy się na peryferiach geograficznych, egzystencjalnych, społecznych i kulturowych; trwamy w rozeznaniu, aby wykrywać i reagować na pojawiające się i nieprzewidziane potrzeby misyjne;
- b. jesteśmy bliżej tych, którzy nie znają, ignorują lub odrzucają Boga objawionego w Jezusie; w naszych posługach apostołskich staramy się, aby Bóg był znany, kochany, aby Mu służono i chwalono;
- c. wśród młodzieży i dzieci działamy bez uprzedzeń, otwarci na ich nowość i wartości, na ich marzenia o lepszej ludzkości, a szczególną uwagę przywiązujemy do ubogich dzieci i młodzieży; dajemy im świadectwo naszego życia i bezpieczne środowisko, w którym dorastają wolni i szczęśliwi;
- d. traktujemy nasze instytucje edukacyjne jako szczególne miejsca, by wyjść na spotkanie młodych i wielu osób nie mających innych możliwości edukacyjnych, dlatego wychodzimy naprzeciw ich indywidualnym, społecznym i duchowym potrzebom;
- e. nasza postługa duszpasterska coraz bardziej zachęca młodych do osobistego zaangażowania się w przemianę świata, a wolontariat misyjny młodych ludzi dynamicznie rozwija się na peryferiach, na których się znajdujemy;
- f. coraz bardziej umacnia się duszpasterstwo powołań, które promuje różne formy życia chrześcijańskiego, a w szczególności nasze powołanie misyjne.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

65. Rozeznąć w których obszarach Jezus Chrystus nie jest znany, a które peryferia wymagają pilniejszej uwagi i zbliżenia się do nich w misji współdzielonej; ponadto, dokonać przeglądu naszych apostołów i przejść na peryferia każdego działania duszpasterskiego.

66. Zagłębić się w wezwanie Kościoła do duszpasterskiego nawrócenia wspólnot parafialnych oraz podkreślić wkład naszego charyzmatu w powierzonych nam parafiach.

67. Zaangażować się w życie ludzi młodych, wspierać działania duszpasterskie i towarzyszyć młodym – na poziomie Zgromadzenia i Rodziny Klaretyńskiej; otworzyć wspólnoty na młodych ludzi, którzy będą mieli okazję do modlitwy, spotkań, wolontariatu misyjnego i pracy, która pomoże im lepiej poznać nasze życie, rozeznąć swoje powołanie i zaangażować się w budowanie lepszego świata.

68. Wzmacniać, w misji współdzielonej z Rodziną Klaretyńską, duszpaństwo powołań, towarzysząc nowym pokoleniom w odkrywaniu Bożego powołania.

69. Zadbać o to, aby nasze instytucje edukacyjne były ośrodkami dobrej jakości, które we współpracy z rodzinami dbają o kształtowanie wartości, przekazywanie światła Ewangelii i troszczą się o najślabszych, stworzyć bezpieczne środowiska, aby dzieci, młodzież i dorośli wzrastali w wolności i odpowiedzialności.

70. Koordynować nasze ośrodki szkolnictwa wyższego i instytutów życia konsekrowanego, aby pomnażać ewangelizatorów i służyć ludowi Bożemu w sposób bardziej profesjonalny i skuteczny.

Marzenie i plan 5

71. *Marzymy o Zgromadzeniu, które każdą postugę duszpasterską rozpoczyna i łączy z fundamentem biblijnym (por. VD, 73), ewangelizuje wszystkimi środkami w misji współdzielonej, w dialogu międzyreligijnym i roztropnie korzysta z różnych mediów komunikacji.*

72. W roku 2027:

- a. wszystkich naszych Misjonarzy charakteryzuje solidne przygotowanie biblijne i głębokie doświadczenie Słowa Bożego i dzięki temu zostaje powołany zespół koordynujący animację biblijną duszpasterstw w całym Zgromadzeniu;
- b. ewangelizujemy we współpracy z innymi, wszelkimi możliwymi sposobami; jesteśmy Zgromadzeniem znanym z praktyki pracy w misji współdzielonej;
- c. jesteśmy misjonarzami na „kontynencie cyfrowym”, na którym pełnimy posługi na wysokim poziomie, a przy wsparciu Zarządu Generalnego została utworzona stała grupa *cybermisjonarzy*, dzięki czemu koordynujemy i efektywnie wykorzystujemy media komunikacyjne jako miejsca spotkań, formacji i ewangelizacji.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

73. W każdej Konferencji utworzyć grupę do animacji i koordynacji naszego duszpasterstwa biblijnego pod kierownictwem Prefektury Duszpasterstwa Biblijnego i Komunikacji.

74. Nadać rys biblijny – za pomocą sztuki i twórczości – wszystkim naszym działaniom duszpasterskim.

75. Przygotować programy odnowy biblijnej do wykorzystania podczas rekolekcji, kursów i innych działań w formacji początkowej i ciągłej, które będą dostępne również jako aplikacje, używając do tego celu istniejące już materiały, na przykład Projekt *Słowo-Misja*.

76. Utworzyć na poziomie generalnym i w każdym Organizmie Większym plan komunikacji i ewangelizacji medialnej, odpowiedzialnie i roztropnie koordynujący wysokiej jakości działania ewangelizacyjne.

77. Odnowić, w sposób możliwie profesjonalny, komunikację wewnętrzną w Zgromadzeniu oraz zarchiwizować cyfrowo nasze dziedzictwo dokumentalne.

78. Przygotować i udostępnić ewangelizatorom i ludowi Bożemu dobrą formację biblijną, katechetyczną i duszpasterską.

Marzenie i plan 6

79. *Marzymy o Zgromadzeniu otwartym na powszechne braterstwo (Frattelli tutti), sprawiedliwość, pokój, troskę o wspólny dom (Laudato si’). W duchu synodalności współpracujemy z ludźmi różnych kultur, grup etnicznych i religii, aby przemieniać świat zgodnie z Bożym zamysłem (por. CC 46).*

80. W roku 2027:

- a. cechuje nas szacunek i obrona każdego człowieka, ponieważ wszyscy jesteśmy stworzeni na obraz Boga, czujemy się braćmi wszystkich, przełamujemy uprzedzenia i bariery, doceniamy w szczególności kobietę, tak bardzo zaangażowaną w życie kościelne i społeczne; współpracujemy z tymi, którzy na różne sposoby uobecniają Królestwo Boże (por. CC 46);
- b. poszanowanie i ochrona integralności stworzenia w istotny sposób zmieniły styl naszego życia, uznajemy i kontemplujemy z wdzięcznością obecność Trójcy Świętej w całym stworzeniu (por. LS 238–240), troszczymy się o naszą siostrę-matkę ziemię (por. LS 1) i potępiamy wszelkiego rodzaju eksploatację rabunkową;
- c. dążenie do sprawiedliwości, budowanie pokoju i troska o dobro wspólne stały się znakiem rozpoznawczym naszej duchowości, formacji i misji; w każdym Organizmie Większym mamy szeroką sieć grup promujących Solidarność i Misję; poczyniliśmy nowe kroki w naszej misji w ONZ i nadal współpracujemy z ludźmi i instytucjami, które dążą do przekształcania świata zgodnie z *Celami Zrównoważonego Rozwoju*.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

81. Skonsolidować strukturę i cele Solidarności i Misji w każdym Organizmie Większym w ramach ogólnego projektu Zgromadzenia, zgodnie z Nauką Społeczną Kościoła i *Celami Zrównoważonego Rozwoju*, proponowanymi przez ONZ, a także zorganizować pracę w sieci w każdej Konferencji.

82. Zadbać, aby cele *Laudato Si'* były obecne w naszych programach formacji początkowej i ciągłej, a także w pracy i wszystkich działaniach apostołskich.
83. Osobiście i wspólnotowo prowadzić życie proste i ekologiczne, przyjmując postawy i zwyczaje, które pomagają chronić wspólny dom, a także w sposób prorocki potępiać wszystko, co zagraża życiu.
84. Wraz z osobami dążącymi do przemiany świata, skupić duszpasterską uwagę na grupach osób najsłabszych, aby przeciwstawić się kulturze odrzucenia.
85. Prowadzić skuteczne programy formowania, przemiany i angażowania ludzi w walkę o godność ludzką i przemianę świata oraz zwalczanie głodu, ubóstwa i wszelkich form niesprawiedliwości.
86. Wraz z innymi zgromadzeniami zakonnymi umocnić naszą obecność w ONZ jako organizacja pozarządowa, zwiększając jej zasięg do obecności w Nairobi i Genewie, aby lepiej rozwiązywać problemy związane ze środowiskiem i prawami człowieka.

Marzenie i plan 7

87. *Marzymy o Zgromadzeniu przygotowanym, aby odpowiedzieć na nowe wyzwania poprzez integralny i ciągły proces formacyjny, otwarty na misję powszechną, zgodnie z duchem i charyzmatem naszego Ojca Założyciela.*
88. W roku 2027:
- a. nasz *Generalny Plan Formacji 2020* jest znany i stosowany w całym Zgromadzeniu, a dzięki działaniu Ducha Świętego formacja jest procesem ciągłej i integralnej przemiany, która upodabnia nas do osoby Chrystusa i posyła do misji powszechnej w stylu o. Klareta;
 - b. nasi formowani, powołani do bycia uczniami Jezusa, integrują nasze charyzmatyczne korzenie na trzech etapach formacji początkowej (prenowicjat, nowicjat i postnowicjat); jest to formacja personalna, wspólnotowa, oparta na procesach transformacji i z wyraźnym rysem inkulturacji dla misji;

c. mamy wystarczająco dużo wyszkolonych formatorów różnych kultur, dobrze pracujących w zespołach, którzy uczą swoim świadectwem życia, żyją charyzmatem, troszczą się o każdego kandydata i jako wspólnota twórczo odpowiadają na wyzwania kościelne, społeczne i planetarne naszych czasów;

d. przeżywamy formację stałą jako odpowiedź na wyzwania Królestwa Bożego w każdym czasie i miejscu; jest to integralny proces odnowy, który obejmuje wszystkie aspekty osoby i ukazuje głęboką naturę naszego powołania jako wierności misji i jako proces nieustannego nawracania (por. GPF 463).

e. nasze formacje specjalistyczne odpowiadają aktualnym potrzebom misji; zachęcamy do studiowania, mając świadomość, że obok modlitwy jest to jedna z dwóch stóp misjonarza; w ten sposób staliśmy się bardziej zakorzenieni w naszym charyzmacie i lepiej przygotowani do odważnego i skutecznego dialogu ze współczesnymi kulturami.

Zobowiązujemy się do realizacji poniższych zadań:

89. W ciągu najbliższych trzech lat zaktualizować plan formacji każdego Organizmu Większego, zgodnie z wytycznymi *Generalnego Planu Formacji*.

90. Zwrócić szczególną uwagę na integralną, indywidualną i międzykulturową formację, aby każdy misjonarz w formacji był formowany w co najmniej dwóch różnych kontekstach kulturowych.

91. Wspierać interdyscyplinarną formację początkową, angażującą kompetentne osoby, we współpracy z Rodziną Klaretyńską tam, gdzie jest to możliwe.

92. Na wszystkich poziomach formacyjnych promować powołanie Brata Misjonarza jako integralną i niezbędną część życia i misji klaretyńskiej oraz starać się, aby był obecny w duszpasterstwie powołaniowym.

93. W całym Zgromadzeniu podjąć refleksję na temat naszej postugi kapłańskiej, aby wyeliminować z niej klerykalizm, zaś ożywiać i podkreślać wymiar kościelny i misyjny.

94. We wszystkich miejscach i na wszystkich poziomach troszczyć się o formację stałą, korzystając z programów oferowanych przez Zgromadzenie oraz proponowanych przez inne ośrodki formacyjne, przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb.

95. W każdym Organizmie Większym opracować plan formacji specjalistycznej, aby odpowiednio odpowiedzieć na wyzwania misji. Zarząd Generalny, w porozumieniu z Organizmami Większymi, powinien zadbac o specjalizacje niezbędne dla misji Zgromadzenia.

III. W DRODZE Z JEZUSEM I MARYJĄ

W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili:

«Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi»

Oni również opowiadali co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba. A gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!» (Łk 24, 33–36).

Również nam, Synom Niepokalanego Serca Błogosławionej Maryi Dziewicy, powołanym na wzór Apostołów, udzielony został dar, abyśmy naśladowali Chrystusa we wspólnocie życia i idąc na cały świat, głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (Konstytucje, n. 4).

96. Jak uczniowie idący do Emaus, oświeceni Słowem i umocnieni Eucharystią, powracamy do wspólnot, aby ponownie przyjąć ich wyznanie wiary i podzielić się z nimi doświadczeniem przeżytych w tej „piątej konwersacji”, jaką była nasza XXVI Kapituła Generalna. W rozeznaniu Kapituły odkryliśmy „ziarna życia”, które zasiał w nas Duch, przyjęliśmy marzenie Boga na najbliższe lata, przełożyliśmy je na siedem planów życia i zobowiązaliśmy się do ich realizacji.

97. Spotkanie z Papieżem było jakby „szóstą konwersacją”. Zrozumieliśmy w nim również, że jeśli chcemy być świadkami, nie możemy zaniechać adoracji. Nasze Zgromadzenie, tak jak całe życie konsekrowane, *wymaga odwagi; potrzebuje ludzi starszych, którzy opierają się starzeniu życia i młodych, którzy opierają się starzeniu duszy*. Aby zakorzenieć się w Chrystusie i być odważnym w misji, Papież ukazał nam styl Boga: bliskość, współczucie i czułość. W kontekście pandemii ostrzegł nas przed pograżaniem się w ospałość i beznadziei: *Nie trać poczucia humoru; poczucie humoru to łaska radości, a radość to wymiar świętości*.

98. Kapituła Generalna ma swoje przedłużenie w nowych konwersacjach w Konferencjach, Organizmach Większych i wspólnotach lokalnych. Wszyscy jesteście wezwani do kontynuowania dialogu między sobą i z tymi, z którymi pełnimy misję. W ten sposób, kierując się metodą synodalną, narracyjną i doceniającą, będziemy mogli zjednoczyć się z marzeniami Zgromadzenia na najbliższe lata i spełnić podjęte zobowiązania. Z Centrum *Ad Gentes* w Nemi we Włoszech zapraszamy cię, ukochane Zgromadzenie, do dalszej, odważnej drogi. Maryja – Matka, która była z nami w Wieczerniku Kapituły – będzie nam nadal towarzyszyć. Nasza podróż z Jezusem trwa dalej.

O Boże mój i Ojczy, spraw,
abym Cię poznał,
a przeze mnie inni Cię poznali,
abym Cię kochał,
a przeze mnie inni Cię kochali,
abym Ci służył,
a przeze mnie inni Ci służyli,
abym Cię słał,
a przeze mnie wszystkie stworzenia Cię słały.

Daj, Ojczy mój,
aby wszyscy grzesznicy nawrócili się,
aby wszyscy sprawiedliwi wytrwali w łasce
i byśmy wszyscy osiągnęli szczęście wieczne.

Amen.

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO
PAPIEŻA FRANCISZKA
DO UCZESTNIKÓW
XXVI KAPITUŁY GENERALNEJ
MISJONARZY SYNÓW
NIEPOKALANEGO SERCA MARYI

Sala Klementyńska
Czwartek, 9 września 2021

Drodzy bracia:

Z wielką radością przyjmuję waszą Kapitułę Generalną, naprawdę jest to radość. Uczestniczą w niej bracia misjonarze z całego świata, reprezentujący prawie trzy tysiące Klaretynów, którzy tworzą ten Instytut. Dziękuję wam za przybycie na to spotkanie. Dziękuję kardynałowi Aquilino Bocos Merino za jego obecność oraz siostrze Jolancie Kafce za jej pomoc. Ta kobieta może bardzo pomóc; pewnego razu powiedziałem jej: „Powiedziano mi, że mówisz wieloma językami”, a ona na to: „ale nie wiem, czy mówię językiem Boga”. Maluje ją to w bardzo dobrym świetle.

Gratuluje o. Mathew Vattamattam, wobec którego Członkowie Kapituły ponowili swoje zaufanie, wybierając go ponownie na Przełożonego Generalnego. Wraz z nim pozdrawiam braci wybranych do nowego zarządu Instytutu. Kim oni są? Niech ten ciężar będzie dla nich lekki. Niech Duch Pański zawsze będzie z wami, abyście jako misjonarze mogli głosić Dobrą Nowinę ubogim (por. Łk 4, 19) i wszystkim, którzy łakną Słowa, które zbawia (por. Iz 55, 10–11).

Tytuł Kapituły brzmi: „**Zakorzenieni i odważni**”. Zakorzenieni w Jezusie. Zakłada to życie modlitwy i kontemplacji, które pozwala wam powiedzieć jak Hiob: *Znałem cię tylko ze słyszenia, ale teraz moje oczy cię ujrzały* (Hi 42, 5). Jest to smutne, gdy spotykamy osoby konsekrowane, które znają tylko ze słyszenia. Wiele razy wychodziłem poza rachunek sumienia, uświadamiając sobie, że nie przestałem szukać w modlitwie, w traceniu czasu przed Panem, nie pozwalałem moim oczom Go zobaczyć. To może nam pomóc. Życie modlitwy i kontemplacji, które pozwala nam rozmawiać jak przyjaciele, twarzą w twarz z Panem (por. Wj 33, 11). Życie modlitwy i kontemplacji, które pozwala kontemplować Zwierciadło, którym jest Chrystus, aby stać się zwierciadłem dla innych. I jest tak albo tak. „Ale mam dużo do zrobienia, ale mam dużo pracy”. Zobacz, pierwsze co musisz zrobić, to spojrzeć na Tego, który cię posłał do pracy i pozwolić Mu spojrzeć na siebie. „Ale jestem znudzony, cały czas się nudzę”. Cóż, rozwiąż problem nudy na modlitwie z kim trzeba, bo bez modlitwy nie dasz rady, delikatnie mówiąc.

Jesteście misjonarzami: jeśli chcecie, aby wasza misja była naprawdę owocna, nie możecie oddzielać misji od kontemplacji i życia w zażyłości z Panem. Jeśli chcecie być świadkami, nie możecie zostawić adoracji. Świadkowie i adorujący to dwa słowa, które znajdują się w centrum Ewangelii: powołał ich, *aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki* (Mk 3, 14). Dwa wymiary, które wzajemnie się karmią, nie mogą istnieć jeden bez drugiego.

Synem Niepokalanego Serca Maryi jest ten, kto płonie miłością i roznieca ją gdziekolwiek przejdzie – mówią wasze *Konstytucje*, cytując Ojca Klareta (CC 9). Pozwólcie, aby Pan zapalił was swoją miłością, abyście, gdziekolwiek pójdziecie, mogli rozpałać ogniem Bożej miłości. Niech On będzie

waszym jedynym zabezpieczeniem, a to pozwoli wam być ludźmi nadziei; nadziei, która nie zawodzi (por. Rz 5, 5); nadziei, która nie zna lęku, ponieważ wie, że w naszej kruchości objawia się moc Boża (por. 2 Kor 12, 9). Jeśli nie zdajemy sobie sprawy z naszej kruchości i jeśli jesteśmy niezwyciężonymi tarzanami apostołatu, to siła Boża nigdy się nie ujawni. Pan powie nam: „dobrze, ogarnij to sam” i tak zostanie. Cytując raz jeszcze wasze *Konstytucje*, mówię wam: *Nie daj się zastraszyć*. Tak powiedział Jezus: nie bójcie się, nie bójcie się. Nie bójcie się swoich słabości. Jak to pięknie, gdy konsekrowana kobieta lub mężczyzna czuje się kruchy, ponieważ czuje potrzebę proszenia o pomoc. Tego się nie bójcie, lecz bójcie się popadnięcia w duchową „schizofrenię”, w duchową światowość, która doprowadziłaby was do zaufania tylko swoim „rydwanom” i „koniom”, do ufania we własne siły, do wiary w bycie najlepszym, by czasem obsesyjnie szukać dobrobytu i władzy (por. *Evangelii gaudium*, 93). Bardzo trudno jest nie podporządkować się światowej logice, ponieważ świat nas atakuje, prawda? A duchowa światowość jest straszna, ponieważ zmienia cię od wewnątrz. Byłem pod dużym wrażeniem, gdy przeczytałem ostatnie cztery strony *Medytacji o Kościele* Ojca de Lubaca, gdzie pisze o dramacie duchowej światowości. Mówi mniej więcej tak (poszukajcie tego tekstu i znajdziecie dokładne słowa): jest to najgorsze zło, jakie może przytrafić się Kościołowi, jeszcze gorsze niż zło rozpustnych papieży. Lekko, nie? Strzeżmy się duchowej światowości, która prowadzi nas do polegania na sile, do przekonania, że jesteśmy najlepsi, do obsesyjnego poszukiwania dobrobytu lub władzy. Nie dostosowujcie się do tej światowej logiki, która sprawia, że Ewangelia, że Jezus, przestanie być przewodnim kryterium waszego życia i waszych wyborów misyjnych. Nie możesz żyć duchem świata i twierdzić, że służysz Panu. Budujcie wasze życie w oparciu o wartości Ewangelii. Nigdy jednak nie używajcie Ewangelii w sposób instrumentalny, jako ideologii, ale korzystajcie z niej jako vademecum, kierując się zawsze opcjami Ewangelii i gorącym pragnieniem „pójścia za Jezusem i naśladowania Go w modlitwie, pracy i cierpieniu, zawsze i jedynie starając się o większą chwałę Boga i zbawienie dusz”. Tak powiedział ojciec Klaret. Oprzyjcie życie na Chrystusie, bo św. Paweł, który oparł swoje życie na Chrystusie, mógł powiedzieć: *już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus* (Ga 2, 20).

Taki wybór sprawi, że będziecie odważni w misji, bo taką była misja o. Klareta i pierwszych misjonarzy, którzy do niego dołączyli. Życie konsekrowane wymaga odwagi, potrzebuje ludzi starszych, którzy przeciwstawiają się starzeniu życia i ludzi młodych, przeciwstawiających się starzeniu duszy. Ujmując to w potocznym żargonie, nie rozsiadajcie się.

To przekonanie poprowadzi was do wyjścia, do wyruszenia w drogę, gdzie nikt inny nie chce iść, gdzie potrzebne jest światło Ewangelii, do pracy ramię w ramię z ludźmi. Wasza misja nie może być „na odległość”, ale bliska. Nie zapominajcie, jaki jest styl Boga: bliskość, współczucie i czułość. Tak działał Bóg od czasu wybrania swego narodu aż do dzisiaj. Bliskość, współczucie i czułość. Pełniąc misję, nie możecie zadowolić się „balkonowaniem”, przyglądaniem się z daleka. Możemy przyglądać się rzeczywistości z dala albo zdecydować się ją zmienić. Trzeba coś wybrać. Idąc za przykładem o. Klareta, nie możecie być tylko obserwatorami rzeczywistości. Wejdźcie w nią, aby przemienić rzeczywistość grzechu, którą spotykacie na swojej drodze. Pamiętajcie: bliskość, współczucie i czułość. Nie bądźcie bierni wobec dramatów, które przeżywa wielu nam współczesnych, ale raczej weźcie udział w walce o godność człowieka, zaryzykujcie postawę na poszanowania podstawowych praw człowieka. Jak to osiągnąć? Dajcie się dotknąć Słowu Bożemu i znakom czasu, i w ich świetle przeczytajcie na nowo własną historię, to ważne. Odczytajcie na nowo swój charyzmat, pamiętając, że życie konsekrowane jest jak woda, jeśli nie płynie – psuje się. Spoglądając powtórnie w przeszłość, zaczerpnijcie na nowo z waszego charyzmatu. To sprawi, że wasze życie stanie się prorocstwem, które umożliwi również przebudzenie i oświecenie ludzi.

Niech Słowo i znaki czasu wyrwą nas z apatii i wielu lęków, które, jeśli nie będziemy uważni, uniemożliwią nam bycie na poziomie naszych czasów i okoliczności, które wymagają odważnego życia konsekrowanego; życia zakonnego które jest wolne, a jednocześnie wyzwalające z naszej niepewności. Może ktoś powiedzieć: „Ojczyzna, to jest zbyt stoickie, zbyt surowe”, prawda? Toż to bliskie traktatu o. Rodrigueza o cnotach, ale nie jest tak. Żebyście nie wpadli w tę suchą surowość, proszę, nie traćcie poczucia humoru. Umiejcie śmiać się we wspólnocie, umiejcie żartować

i śmiać się z dowcipów opowiadanych przez innych, nie traćcie poczucia humoru. Poczucie humoru to łaska radości, a radość to wymiar świętości.

Mam nadzieję, drodzy bracia, że ta Kapituła, którą kończycie i na której po raz drugi „uszcześliwiliście” o. Generała, pomoże Wam skoncentrować się na tym, co istotne: na Jezusie, aby swoje bezpieczeństwo złożyć w Nim i tylko w Nim, który jest całym dobrem, który jest najwyższym dobrem, prawdziwym bezpieczeństwem. Myślę, że może to być jeden z najlepszych owoców tej pandemii, która podważyła tak wiele naszych fałszywych zabezpieczeń. Mam również nadzieję, że Kapituła skłoniła was do skoncentrowania się na istotnych elementach, które definiują dzisiejsze życie konsekrowane: konsekracja, która docenia relację z Bogiem; życie braterskie we wspólnocie, które daje pierwszeństwo autentycznej relacji z naszymi braćmi; i misja, która prowadzi was do wyjścia na spotkanie z innymi, zwłaszcza z ubogimi, aby nieść im Jezusa.

Nie chcę kończyć bez podziękowania wam za całą pracę apostolską i wkład na rzecz życia konsekrowanego w ciągu tylu lat. Kontynuujcie i niech Duch Święty prowadzi Was w tym szlachetnym zadaniu.

Z głębi serca udzielam wam i wszystkim braciom i członkom Rodziny Klaretyńskiej mojego błogosławieństwa. Proszę Was bardzo poważnie, nie zapomnijcie o modlitwie za mnie, bo jeśli nie błagam o modlitwę, to już po mnie. Dziękuję.

SPIS TREŚCI

I. KONTYNUATORZY „WIELKIEGO DZIEŁA”	5
1. KONWERSACJE W CELU PRZEMIANY	6
2. „ZIARNA ŻYCIA” W PROCESACH PRZEMIANY	8
PIERWSZY PROCES: „ZGROMADZENIE WYCHODZĄCE”	9
„Ziarna życia”	9
Peryferia, miejsca dialogu i duszpasterstwo biblijne	9
Pomnażanie ewangelizatorów w służbie życiu	10
Misja współdzielona	10
Służby życiu konsekrowanemu	11
Komunikacja	11
Ewangelizacja młodych	12
Wyzwania	12
DRUGI PROCES: „WSPÓLNOTA ŚWIADKÓW I POSŁAŃCÓW”	13
„Ziarna życia”	13
Wspólnota misjonarska	13
Posługa zarządu	14
Styl życia i zarządzania dobrami	15
Wyzwania	15
TRZECI PROCES: „ADORUJĄCY BOGA W DUCHU”	16
„Ziarna życia”	17
W drodze duchowej	17
W formacji stałej	18
Wyzwania	18

II. WSPÓŁPRACUJEMY Z BOGIEM:	
MARZENIA, PLANY, ZOBOWIĄZANIA	20
1. MARZENIA ZGROMADZENIA	20
2. MARZENIA, PLANY I ZOBOWIĄZANIA	22
Marzenie i plan 1	22
Marzenie i plan 2	23
Marzenie i plan 3	24
Marzenie i plan 4	26
Marzenie i plan 5	27
Marzenie i plan 6	29
Marzenie i plan 7	30
III. W DRODZE Z JEZUSEM I MARYJĄ	33
PRZEMÓWIENIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA	37